

TAFSIR AV Kapitel 50, Qaaf ~ Qaaf

Kapitel 50, Qaaf ~ Qaaf

Beskrivning:

Det femtionde kapitlet i Koranen är uppkallat efter den arabiska bokstav som inleder det - *Qaaf*. Teman som behandlas är skapelsen, döden, uppståndelsen och slutet för de onda respektive de rättfärdiga.

Inledning

Chapter-50,-Qaaf.jpg Kapitlet uppenbarades i Mekka och behandlar uppståndelsen och Domedagen. Kapitlet öppnar och avslutar med nämmandet av Koranen. De otroende i Mekka varnas och profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, får tröst genom berättelser om tidigare generationer av förnekare. Skapelsen lyfts fram som ett tecken på Guds förmåga att återuppväcka de döda, och människans maktlöshet på Uppståndelsens dag betonas. Profeten brukade recitera detta kapitel från predikstolen under fredagsbönen.

Verserna 1-11 Polyteisterna förnekar uppståndelsen och

Koranen bemöter deras argument

Koranen är vägledning för mänskligheten, men endast de som verkligen inser dess skönhet och storhet får nytta av dess kunskap och inspiration. Ingen vill erkänna att de kan ha fel i sitt tänkande. Samma attityd gjorde att meckanerna förnekade profeten. De kunde inte acceptera att en av deras egna varnade dem mot deras urgamla sedvänjor.

En annan svårighet var deras ovilja att acceptera livet efter döden. De ville helt enkelt inte tro på detta och försökte bevisa att det var en omöjlig fantasi. De sade att de trodde på Gud, men de hade ingen förståelse för Hans makt och allomfattande kunskap.

Våra kroppar ska förmultna och bli till stoft, men på Uppståndelsens dag ska Gud samla allt stoft, oavsett var det blåst bort eller sjunkit eller spolats bort, och åter göra det till en fullständig människa.

Problemet är att vi inte vill erkänna sanningen och söker den på fel platser. Våra liv tillbringas i en cykel av ändlösa tvivel och förvirring.

Verserna 12–15 En påminnelse om tidigare folk som förnekade uppståndelsen

Noas folk, Lots folk, Rass, Thamud, Tubba, 'Ad, Farao och Skogsbefolkningen (till vilka profeten Shuaib sändes) förnekade alla sina sändebud.

'Ad och Thamud var förislamiska arabiska stammar som förkastade de profeter som sändes till dem. Tubba syftar sannolikt på en rad kungar i södra Arabien.

Verserna 16–18 Människans skapelse och Guds vetskap om allt hon gör

Ofta är det vårt negativa tänkande som hindrar oss från att acceptera det goda. Vi utvecklar tvivel om religionen och även om dem som följer den. Gud påminner oss om att Han vet vad som sker i våra hjärtan och sinnen. Vi vet också att vår gärningsbok sammanställs, där allt vi gör nedtecknas i minsta detalj av två änglar. Inte bara våra handlingar, utan varje ord vi

yttrar skrivs ned.

Verserna 19–30 Dödsögonblickets kval och straffets villkor i det kommande livet

De flesta vill inte tala om eller ens tänka på döden. Ironiskt nog undviker vi det enda som är säkert i detta liv. Allt annat kan hända eller inte hända. Vår föreställning om det kommande livet har fördunklats av denna världs glans och våra dagliga sysslor. Men när vi uppväcks på den Dagen och förs inför vår Herre ska vår syn bli klar. Ingen förvirring ska finnas kvar – verkligheten ska avslöjas helt.

Verserna 31–35 De rättfärdigas glädje och deras kännetecken

Hur barmhärtig och god är vår Herre. Han kunde ha kastat oss alla i Elden eftersom ingen av oss når fullkomlighet. Vi är fyllda av svagheter, men Gud har lovat att belöna dem som fruktar Honom och gör sitt yttersta för att leva i lydnad. Detta budskap är klart och berör varje känsligt hjärta. Även om ditt hjärta inte är mottagligt, fortsätt lyssna uppmärksamt – en dag ska det svara.

Verserna 36–45 Varning till dem som förnekar uppståndelsen och vägledning till sändebudet

Vi bör inte lyssna på de negativa kommentarerna från dem som inte tror på islams sanning, för våra öron är vägar till våra hjärtan och våra tankar påverkas av det vi hör. Gud tröstade profeten och de troende med att de ska vara tålmodiga och inte svara på propaganda. Istället ska de finna tröst i bönen.

Vår uppgift är att sprida Guds budskap och försöka leda människor till den rätta vägen. Men vi måste minnas att vår plikt endast är att förmedla sanningen på det mest vänliga sättet; om de avvisar den är det deras eget val.

Det vi bör göra är att etablera bönen i våra liv och ständigt påminna oss själva och andra om Koranens budskap. Frukta för det kommande livet

tillsammans med bönen och förståelsen av Koranens budskap kan verkligen förändra oss inifrån. Detta är verklig karaktärsbyggnad.

[KAPITEL 50](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 51, adh-Dhariyat ~ Vindarna som sprider](#)

[TAFSIR AV Kapitel 49, al-Hujurat ~ De privata boningarna](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)